

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118213252
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118213252.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Anny Mihálikovej, v právnej veci žalobkyne: U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XXX, zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Vojtecha Tvrdého 17, 010 01 Žilina, IČO: 36 436 640, proti žalovanej: R. V. (A.), zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdkova 36, 817 47 Bratislava, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 25C/63/2018-57 zo dňa 12.11. 2018, takto

rozhodol:

Návrh žalobkyne na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania sa strane žalovanej, označeného nasledovne: „Neznámy (nezistený) vlastník nehnuteľností zapísaný na LV XXX k.ú. F. pod B2 v podiele 2/4 zast. Slovenským pozemkovým fondom IČO: 17 335 345, so sídlom Búdkova 36, 817 47 Bratislava 11, Slovenská republika, reg. : OR OS Bratislava I, oddiel: Po, vl. č. 35/B“ alebo „Neznámy (nezistený) právny nástupca ostatného pozemkovoknižného vlastníka uvedeného v PKV XXX k. ú. F. pod B3 menom V. R. (A.) v podiele 2/4 (zapísaná tiež na LV XXX k. ú. F. pod B2), zast. Slovenským pozemkovým fondom, IČO: 17 335 345, so sídlom Búdkova 36, 817 47 Bratislava 11, Slovenská republika, reg.: OR OS Bratislava I. oddiel: Po, vl. c. 35/B“, z a m i e t a .

Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 25C/63/2018-57 zo dňa 12. 11. 2018 potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd postupom podľa § 129 ods. 3 CSP odmietol podanie žalobkyne (označenej ako žalobca - poznámka odvolacieho súdu) vo veci samej zo dňa 11.09.2018.
2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca doručil súdu dňa 11.09.2018 podanie, ktorým sa domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Okresný súd Žilina uznesením č. k. 25C/63/2018-34 zo dňa 19.09.2018 vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia predmetného podania v zmysle § 129 ods. 1 CSP s upozornením na možnosť odmietnutia podania. Výzva na odstránenie väd podania bola právnenému zástupcovi žalobkyne doručená dňa 21.09.2018.
3. Dňa 26.09.2018 bolo prvoinštančnému súdu doručené podanie žalobkyne, učené jej právnym zástupcom, v ktorom uviedla, že s uznesením Okresného súdu Žilina sa nemožno stotožniť. Zdôraznila, že bližšie identifikačné údaje žalovaného, keďže sa jedná o osobu neznámu/na neznámom mieste, nie sú známe, pričom odkázala na príslušné zákonné ustanovenia zákona č. 162/1995 Z.z., zákona č. 330/1991 Zb. a zákona č. 180/1995 Z.z. Ďalej žalobkyňa uviedla, že nie je možné trvať na tom, aby žalobkyňa preukazovala ďalšie identifikačné údaje vlastníka, ktorý je ako neznámy evidovaný vo verejnej evidencii - v katastri nehnuteľností, na liste vlastníctva - bez bližších identifikačných údajov a tento vlastník je neznámym, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak. Zároveň nie je možné trvať ani na tom, aby žalobkyňa bezpodmienečne preukazovala existenciu, pobyt, či právnych nástupcov neznámych vlastníkov, keď takúto skutočnosť nedokázal zistiť a evidovať ani samotný štát (v katastrálnom operáte/evidencii obyvateľov) a pokiaľ je strana sporu, resp. žalovaný označený ako

osoba bez bližších identifikačných údajov/osoba na neznámom mieste, avšak je zastúpená zákonným zástupcom (v tomto prípade SPF), jej neoznačenie bydliskom a dátumom narodenia nie je neodstrániteľnou podmienkou konania, ktorá by bránila jeho vykonaniu a rozhodnutiu súdu vo veci samej. Podľa názoru žalobkyne pri akceptácii úvahy o nemožnosti rozhodnutia by vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktorých spoluvlastníkom je neznáma osoba/osoba na neznámom mieste nikdy nemohlo byť vyporiadané, čo by bolo v rozpore so zásadou, že nikoho nemožno spravodlivo nútiť, aby zotrval v spoluvlastníckom vzťahu. Titul uvedený na LV ako „c.d. Dedenie 3716/1943“ tento titul „číslo denníka“ sa nevydáva a Okresný úrad, katastrálny odbor ním ani nedisponuje a predmetný titul nevie zabezpečiť. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že register obyvateľov SR mu údaje o daných osobách neposkytne, keďže mi nie je známy aspoň ich dátum narodenia a jeho vyjadrenie je v tomto smere, že „vyjadrenie nevie poskytnúť z dôvodu absencie ďalšieho identifikačného znaku.“ Rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/40/2016 zo dňa 29.12.2016 podľa názoru žalobkyne nie je precedensom a pokiaľ Krajský súd v Žiline v predmetnom rozhodnutí odkazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016, obsah označeného rozhodnutia NS SR, nie je možné overiť, keďže toto nie je verejne dostupné ani v systéme ASPI, ani na stránke Najvyššieho súdu SR. Zároveň žalobkyňa poukázala na to, že prístupom aký zaujal konajúci súd nebude možné nikdy vyporiadať pozemky s vlastníkom, ktorý je v nich uvedený iba menom a priezviskom, čo je neprípustné, keďže takýmto spôsobom by dochádzalo k odmietnutiu spravodlivosti. Súd prvej inštancie by mal preto citlivo zvažovať do akej miery bude trvať na doplnení týchto identifikačných údajov tak, aby nedošlo k porušeniu zásady denegatio iustitiae a aby nebolo znemožnené strane domôcť sa ochrany svojho práva pre objektívnu nemožnosť takéto identifikačné údaje získať.

4. Okresný súd po oboznámení sa s podaním žalobcu zo dňa 26.09.2018 konštatoval, že žalobca v určenej lehote, ako ani do dňa vydania uznesenia okresného súdu, vady podania zo dňa 11.09.2018 neodstránil. Z označenia žalovaného len menom a priezviskom nie je zrejmé, či takéto osoby žijú alebo nie, či sú alebo nie sú známi ich právny nástupcovia. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016 bol ustanovený zákonný mechanizmus nakladania Slovenského pozemkového fondu s pozemkami, ktorých vlastníkom je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (§ 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom) a s pozemkami, ktorých vlastníkom nie je známy. Z uvedeného vyplýva, že označenie Slovenského pozemkového fondu ako zástupcu evidovaného vlastníka v katastri nehnuteľností prichádza do úvahy len vtedy, ak takýto vlastníkom žije, čo je zrejme z označených identifikačných údajov a len jeho pobyt je neznámy. Takého zastúpenie nemôže prichádzať do úvahy u vlastníka, ktorý nie je vôbec známy spravidla preto, že už neexistuje a nie je známy ani jeho právny nástupca. Nakoľko žalobkyňa neodstránila vytykanú vadu podania a to riadne označenie žalovaného, okresný súd ustálil, že žaloba žalobcu trpí vadami, pre ktoré nie je možné pokračovať v konaní, následkom čoho neúplné podanie žalobkyne odmietol.

5. O trovách konania okresný súd nerozhodoval, nakoľko v prejednávanej veci žiadne trovy konania nevznikli a Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodnutia o trovách konania v prípade, že je podanie vo veci samej odmietnuté.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, že súd podanie žalobcu vo veci samej zo dňa 11.09.2018, ktoré bolo doručené súdu prvej inštancie dňa 11.09.2018, neodmieta.

7. Podľa názoru odvolateľky je napadnuté uznesenie v hrubom rozpore so zákonom, Ústavou SR a súdnou praxou, ak súd odmietol jej žalobu aj napriek tomu, že v III. časti žaloby odkázala na príslušné zákonné ustanovenia (zákon č. 162/1995 Z.z., č. 300/1991 Zb. a č. 10/1995 Z.z.) a riadne zdôvodnila zastúpenie označenej žalovanej Slovenským pozemkovým fondom. Nie je možné trvať na tom, aby žalobkyňa bezpodmienečne preukazovala existenciu, pobyt či právnych nástupcov neznámych vlastníkov, keď takúto skutočnosť nedokázal zistiť a evidovať ani štát. Pokiaľ je spoluvlastník ako neznámy evidovaný vo verejnej evidencii (v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva) bez bližších identifikačných údajov, tento vlastníkom je neznámym do času, kým v konaní nevyšiel najavo opak, a to s poukazom na právnu úpravu § 192 CSP. Odvolateľka predložila súdu v konaní (okrem iného) PK vložky č. XXX. k.ú. F., z ktorej bližšie identifikačné údaje žalovanej nevyplývajú i vyjadrenia pamätníkov (starších občanov) obce, ktorí uvedenú žalovanú nepoznajú. Tým si žalobkyňa splnila povinnosť uloženú súdom v uznesení č.k. 25C/63/2018-34 zo dňa 19. 09.2018, ktorým bola vyzvaná na odstránenie väd, keďže preukázala, že sa pokúsila pátrať po ďalšom identifikačnom znaku označenej žalovanej. Naviac konajúci súd v danom prípade neposkytol žalobkyňi súčinnosť pri zisťovaní ďalších identifikačných údajov označenej žalovanej a aj napriek snahe žalobkyne o zistenie týchto údajov

žalobu odmietol. Odvolateľka ďalej uviedla, že uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/10/2010 zo dňa 31.01.2011 bolo zmenou právnej úpravy prekonané a rovnako bolo prekonané aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24. 02. 2016, na ktoré sa za účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok nemožno v konaní odvolávať. Za relevantné a aplikovateľné naopak odvolateľka označila rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/326/2015 zo dňa 29.05.2015 a sp. zn. 11Co/140/2014 zo dňa 08.09.2014 a uznesenia Okresného súdu Žilina sp. zn. 41C/374/2016 zo dňa 23.06.2017, sp. zn. 2C/227/2016 zo dňa 17.08.2017 a sp. zn. 25C/79/2017 zo dňa 07.08.2018. Uviedla, že diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná. Odvolateľka nesúhlasila ani s konštatovaním okresného súdu nachádzajúcim sa v uznesení č.k. 25C/63/2018-34 zo dňa 19.09.2018 o možnej nevykonateľnosti rozhodnutia, pokiaľ žalovaná nebude doplnená o ďalšie identifikačné údaje. Zo súdnej praxe je totiž zrejmé, že neznámym podielovým spoluvlastníkom je výplatok za ich podiel vyplácaný na účet SPF, ktorý tieto finančné prostriedky dlhodobo drží a nenakladá s nimi práve pre prípad, ak by sa dodatočne neznámy spoluvlastník našiel. Takéto rozhodnutie je vykonateľné a plnenie je vymáhateľné prostredníctvom exekučného konania tak, že SPF ako zákonný zástupca neznámych spoluvlastníkov podá návrh na vykonanie exekúcie. Odvolanie proti uzneseniu o odmietnutí žaloby žalobkyňa odôvodnila aj s poukazom na § 365 ods. 2 CSP, keď už uznesenie č.k. 25C/63/2018-34 zo dňa 19.09.2018, ktorým súd vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podanej žaloby, malo vady a bolo vydané nesprávne.

8. Súčasťou odvolania žalobkyne bol aj návrh na pristúpenie subjektu (príp. subjektov) podľa § 79 CSP bližšie špecifikovaných vo výrokovej časti tohto uznesenia.

9. Žalovanej sporovej strane z dôvodu nedostatočnosti identifikačných údajov označeného subjektu nebolo odvolanie žalobkyne doručované. Ďalšie podania v rámci odvolacieho konania súdu predložené neboli.

10. Primárne odvolací súd zamietol návrh žalobkyne na pristúpenie ďalšieho subjektu (alt. ďalších subjektov) na strane žalovanej do konania z nasledovných dôvodov:

11. Podľa § 79 CSP na návrh žalobcu môže súd pripustiť, aby do konania pristúpil ďalší subjekt. Súhlas toho, kto má takto do konania pristúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane žalobcu.

12. Na odvolacie konanie sa nepoužije ustanovenie o pristúpení subjektov (§ 378 ods. 2 CSP).

13. Aj keď je nesporné, že podanie návrhu žalujúcej sporovej strany na pristúpenie subjektu na niektorú zo sporových strán konania je jedným zo základných dispozičných oprávnení žalobcu ako tzv. dominus litis („pána sporu“), ustanovenie § 378 ods. 2 CSP toto oprávnenie „limituje“ tým spôsobom, že v rámci odvolacieho konania sa ustanovenie § 79 CSP nepoužije. Následkom uvedeného je procesný postup odvolacieho súdu, ktorý nemá inú možnosť, než takto podaný návrh žalujúcej sporovej strany (t.j. žalobkyne) zamietnuť.

14. Nad rámec uvedeného krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že ani súd prvej inštancie by nemohol takémuto procesnému návrhu žalobcu vyhovieť. Z ustálenej judikatúry NS SR pod č. R 45/2013 vyplýva, že v prípade, ak pôvodný žalovaný označený v žalobe nemal právnu subjektivitu, (t.j. nemal spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania), nemôže súd pripustiť, aby na jeho miesto vstúpil do už začatého konania subjekt s právnu subjektivitou. Nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je totiž neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, pre ktorý treba konanie zastaviť.

15. Následne krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

16. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre zvolený procesný postup (odmietnutie podania trpiaceho vadami, pre ktoré v konaní nemožno pokračovať), vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 236 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom

v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

17. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na relevantnú odvolaciu argumentáciu žalobkyne formulovanú v podanom opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalobkyne za obsahové vymedzenie svojho odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

18. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v posudzovanej veci bolo okresnému súdu dňa 11.09.2018 doručené podanie žalobkyne označené ako „Žaloba o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva“, t.j. podľa obsahu predmetného podania v zmysle § 124 ods. 1 CSP sa jedná o podanie vo veci samej.

19. Treba zdôrazniť, že zákonnou podmienkou pre odmietnutie podania je existencia takého nedostatku podania, ktorý bráni súdu pokračovať v spore. Bude tomu tak najmä v prípade, ak z obsahu návrhu nemožno zistiť okruh sporových strán, čoho sa žalobca domáha, alebo ak podanie neobsahuje uvedenie skutočností, z ktorých žalobca odvodzuje svoje právo, a to aspoň v takom rozsahu, aby bolo možné posúdiť totožnosť veci.

20. Právo na spravodlivý súdny proces garantované ustanoveniami článkov 46 a nasl. Ústavy SR znamená okrem iného aj povinnosť súdu poskytnúť stranám priestor na uplatnenie tohto práva, a to aj realizáciou poučovacej povinnosti. Uvedená požiadavka je vyjadrená aj v ustanovení § 129 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak ide o podanie vo veci samej alebo návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, súd vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní.

21. Vzhľadom na to, že predmetné podanie žalobkyne neobsahovalo zákonné náležitosti podľa § 127 ods. 1 a § 132 ods. 1 CSP, okresný súd uznesením č. k. 25C/63/2018-34 zo dňa 19.09.2018 vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania, s akcentom na doplnenie riadne označenie žalovanej, v lehote 10 dní odo dňa doručenia uznesenia pod následkom odmietnutia predmetného podania v zmysle § 129 ods. 1 CSP.

22. Žalobkyňa na uvedenú výzvu súdu reagovala podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 26.09.2018, pričom ani na základe predmetného podania, podrobeného prieskumu podľa jeho obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP, nie je možné určiť, proti komu žaloba smeruje. Vady podania zo dňa 11.09.2018 žalobkyňa podľa výzvy prvoinštančného súdu do času vydania napadnutého uznesenia neodstránila a v konaní nebolo možné ďalej pokračovať, na základe čoho nemohol okresný súd konať inak, než predmetné podanie žalobcu postupom podľa § 129 ods. 3 CSP odmietnuť. Uvedené však nepredstavuje prekážku veci rozhodnutej pre samotný hmotnoprávny nárok žalobkyne. To znamená, že žalobkyňa sa môže v budúcnosti opätovne domáhať zrušenia a vyporiadania dotknutého spoluvlastníctva, ale pre vykonanie meritórneho súdneho konania musí náležite označiť sporové strany.

23. Pokiaľ žalobkyňa nedefinovala svoje požiadavky procesne konformným spôsobom tak, aby bolo súdu jasné, proti komu sa má konať, potom nebolo možné priznať ochranu jeho právam.

24. Na doplnenie správnosti odôvodnenia napadnutého uznesenia a zároveň pre konštatovanie nedôvodnosti odvolacích námietok žalobkyne je potrebné zdôrazniť nevyhnutnosť aktívneho prístupu žalobcu v sporovom konaní, medzi ktoré súdená vec bezpochyby patrí. Uvedené v štádiu začatia konania, resp. jeho iniciovania zahŕňa aj vykonanie primeraných (takých, ktoré možno od strany sporu "spravodlivo" požadovať) šetrení za účelom dostatočnej identifikácie sporových strán, keďže o ich (hmotných) právach a povinnostiach sa v súdnom konaní má rozhodovať. Rovnako náležite je zdôraznená i otázka samotnej spôsobilosti označených osôb byť stranou/účastníkom súdneho konania.

25. Krajský súd v danej súvislosti poukazuje predovšetkým na skutočnosť, že na liste vlastníctva č. XXX pre kat. úz. F. je v časti B ako spoluvlastník pod radovým číslom zápisu 2 uvedený odkaz na príslušnú pozemnoknižnú vložku a predovšetkým číslo denníka (Čd) týkajúce sa konkrétneho titulu

nadobudnutia (spolu)vlastníckeho práva. Nadväzne je možné v príslušných archívnych dokumentoch zistiť aj základné konkrétne údaje o tomto spoluvlastníkovi. Nejedná sa pritom len o tituly vyložene "staršieho dáta" (z obdobia 1. Československej republiky), ale aj o tituly z obdobia „novšieho dáta“ - vo vzťahu k spoluvlastníkovi pod radovým číslom zápisu 2 na príslušnom liste vlastníctva (R. V. rod. A.) z roku 1943. Podľa údajov aktuálnych v danom období je už s veľkou pravdepodobnosťou možné v súčasnosti konkretizovať/stotožniť dotknutú fyzickú osobu, resp. jej právnych nástupcov.

26. Žalobkyňa v odpovedi na výzvu súdu ako aj v podanom odvolaní tvrdila, že splnila súdom uloženú povinnosť a pokúsila sa pátrať po ďalšom identifikačnom znaku označenej žalovanej. Podľa názoru odvolacieho súdu však žalobkyňa nevyužila všetky prostriedky, ktoré má k zisťovaniu identifikačných údajov označenej žalovanej k dispozícii. Z obsahu spisu vyplýva, že označenej žalovanej malo svedčiť nadobudnutie vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam zápisom v pozemkovej knihe Čd 3716/1943. Žalobkyni preto nič nebránilo z obsahu uvedenej listiny zistiť údaje o nej, ako i usúdiť, či môže žiť alebo, či sa vzhľadom na známu dĺžku života uvedené javí nepravdepodobným. Takéto zistenie súvisí s posudzovaním, či označená osoba majúca byť zastupovaná Slovenským pozemkovým fondom má v čase začatia konania spôsobilosť byť stranou sporu/účastníkom konania. Len strohé konštatovanie žalobkyne, že „nevie zabezpečiť“ titul uvedený na LV ako „c.d. Dedenie 3716/1943“, pretože Okresný úrad tento titul nevydáva, a ani ním nedisponuje, nemožno považovať za kvalifikovanú pokus o zistenie identifikačných údajov žalovanej, a to ani v súvislosti s ďalšími zisteniami žalobkyne. Pokiaľ jednotliví spoluvlastníci budú konkrétnejšie vymedzením prostredníctvom údajov aktuálnych ku dňu zápisov do pozemkovej knihy, bude môcť byť dôslednejší napríklad i súvisiaci postup obecného úradu. Nakoľko zistenie údajov potrebných k riadnemu podaniu žaloby je vecou súkromnej iniciatívy strán sporu/účastníkov, uvedené konajúci súd nemohol nahradiť vlastnou iniciatívou. Navyše žalobkyňa mala možnosť v súvislosti so zisťovaním údajov z Registra obyvateľov SR požiadať o súčinnosť konajúci súd. Súd však nemá povinnosť tieto údaje zisťovať v už prebiehajúcom konaní za žalobkyňu, ktorá si riadne nespĺnila svoje procesné povinnosti, keď v žalobe riadne neoznačila žalovaných (fyzické osoby), údajmi v súlade s ust. § 133 ods. 1 CSP.

27. Žalobkyňou predložené listinné podklady odvolací súd (zhodne so súdom prvej inštancie) neakceptoval (ako dôvod pre zrušenie napadnutého uznesenia), a to z dôvodov uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

28. Žiada sa dodať, že otázka publicity katastra nehnuteľností (§ 70 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z.z.), vrátane údaje o neznámom (označenom len menom a priezviskom) vlastníkovi, nie je z hľadiska postupu v súdnom konaní rozhodujúcou. V podstate ide o označenie posledného (evidovaného) vlastníka, čo nie je paušálne možné stotožňovať so spôsobilosťou byť účastníkom konania/stranou sporu pred súdom. Osobitne, ak už z čiastkových informácií vzniká dôvodná pochybnosť o primeranosti takéhoto vymedzenia.

29. Ako správne uviedol okresný súd v odseku 13. napadnutého uznesenia, v súvislosti so zastupovaním Slovenského pozemkového fondu v konaní je plne aplikovateľné uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/11/2016 zo dňa 24.02.2016, v ktorom sa uvádza nasledovné: „V záujme spriechodnenia procesu usporiadania vlastníckych vzťahov k pozemkom a i obnovenia dostatočne hodnoverného spôsobu evidencie práv k nehnuteľnostiam, ktorý sa v tuzemských podmienkach vytratil prakticky v súvislosti s opustením intabulačného princípu a stratou niekdajšieho významu inštitútu pozemkovej knihy, bol o. i. ustanovený zákonný mechanizmus nakladania Slovenského pozemkového fondu 1. s pozemkami, ktorých vlastník je známy, ale ktorého miesto trvalého pobytu alebo sídlo nie je známe (podľa čl. I. § 8 ods. 1 písm. c/ zákona 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, ďalej len „zákon č. 180/1995 Z. z., 2. pozemkami, ktorých vlastník nie je známy (podľa písmena d/ rovnakého ustanovenia). Pre obe takéto kategórie pozemkov zákon zaviedol i legislatívnu skratku „pozemky s nezisteným vlastníkom“ (tu por. i čl. I § 13 a § 16 ods. 1 písm. b/ zákona č. 180/1995 Z. z.); pričom pri takýchto vlastníkoch (resp. pozemkoch), ako aj pri pozemkoch, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností v súbore geodetických informácií a v súbore popisných informácií alebo ak sa nepreukáže inak (čl. I § 16 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z.) zákon priznáva na to určenej právnickej osobe (ktorou je práve Slovenský pozemkový fond) oprávnenie na zastupovanie vlastníkov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi verejnej správy (čl. I § 16 ods. 2 zákona č. 180/1995 Z. z.).

Priblížená právna konštrukcia podľa názoru dovolacieho súdu spôsobuje udržateľnosť označenia Slovenského pozemkového fondu za zástupcu presne označeného (a i v žalobe i v inom podaní určenom súdu prinajmenšom menom a priezviskom identifikovaného) evidovaného vlastníka len

u vlastníkov pozemkov spadajúcich do rámca definície z ustanovenia čl. I § 8 ods. 1 písm. c/ zákona č. 180/1995 Z. z.), teda len u tých, o ktorých je nepochybné, že existujú (čo u fyzických osôb znamená, že ešte žijú a u právnických osôb, že vznikli a dosiaľ nezanikli) a znakom ich neznámosti je neznámosť ich adresy alebo sídla (prinášajúca problém komunikácie s takýmito vlastníkmi a aj ich bezproblémového zapojenia do súdnych či iných konaní, týkajúcich sa ich nehnuteľného majetku). Takéto označenie ale naopak nemôže prichádzať do úvahy u tých vlastníkov, ktorí nie sú známi vôbec, spravidla preto, že pôvodný vlastník už neexistuje a nie je zrejmé, kto je jeho právnym nástupcom. Každý pokus tvrdiť opak by bol pripustením možnosti vykonania súdneho konania a vydania v ňom i vecného rozhodnutia o predmete sporu aj za cenu neexistencie jednej z podmienok konania, či presnejšie pri zaťažení konania neodstrániteľnou prekážkou, brániacou jeho ďalšiemu pokračovaniu a takto tiež popretím jedného zo základov, na ktorých stojí civilný proces“.

30. Pokiaľ odvolateľka vo svojom opravnom prostriedku na podporu svojej argumentácie poukazovala na odlišné rozhodnutia všeobecných súdov v obdobných veciach, k tomu odvolací súd dodáva, že z ust. § 193 CSP vyplýva, ktorými rozhodnutiami je súd pri rozhodovaní konkrétnej veci viazaný. Je zrejmé, že označené rozhodnutia takými nie sú. Naopak súd prvej inštancie i odvolací pri svojom rozhodovaní v tejto veci vychádzali z rozhodnutia jednej z najvyšších súdnych autorít, ktorá sa uvedenou problematikou zaoberala.

31. Nakoľko žalobkyňa ani na výzvu okresného súdu neodstránila nedostatky svojho podania - riadne (dostatočne určito) neoznačil účastníkov konania/strany na strane žalovaných a pre uvedený nedostatok nie je možné v konaní pokračovať, krajský súd napadnuté uznesenie potvrdil.

32. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval, pretože protistrana, (ktorá nebola žalobkyňou doposiaľ riadne definovaná), sa konania nezúčastnila a preto v prejednáwanej veci nebolo možné uvažovať o prípadnom vzniku trov na strane žalovaných.

33. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).